

ALKOTMÁNYBÍROSÁG	
Ügyszám:	IV/677-2/2022
Érkezett:	2022 APR 25. Elektronikus
Peldany:	1
Melléklet:	db
Készlet:	1

1

Ügyszám: IV/677/2022.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A d [REDACTED] felperesnek a dr. Babits András egyéni ügyvéd [REDACTED] tal képviselt Kovács József [REDACTED]

alperes ellen indított perében a Kúria által felülvizsgálati eljárásban Gfv.VI.30.081/2021/8. sorszám alatt meghozott ítélettel szemben (elsőfokú ítélet száma a Dunaújvárosi Járásbíróságon: 4.P.20.617/2017/77., másodfokon eljáró Székesfehérvári Törvényszék ítéletének száma 1.Pf.65/2020/17.) szemben - magában foglalva a T. Alkotmánybíróság IV/677-1/2022. számú felhívására tett, **dőlten és vastagítottan** szedett kiegészítéseket - az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria Gfv.VI.30.081/2021/8 sorszámú ítéletét az Abtv. 43.§ alapján megsemmisíteni sziveskedjenek, az Abtv. 27. § alapján, annak okán, hogy az elsőfokon eljáró bíróság ítélete az Alaptörvény XXVIII. cikkébe, továbbá az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdésébe ütközik.

Nyilatkozom, hogy az ügyben rendkívüli perorvoslat volt folyamatban, mely lezárult a Kúria jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítéletével, más rendkívüli perorvoslati eljárás nincs folyamatban. A kifogásolt kúriai határozatot jogi képviselőm elektronikus úton vette át letöltés útján, 2022. január 6. napján.

Érintettségemet az alapozza meg, hogy a kifogásolt bírósági ítélet alapjául szolgáló peres ügyben alperes voltam, pervesztessé váltam, mivel a perbíróság a perben a felepres keresetében részlegesen marasztalt, továbbá viszontkeresetemet elutasította.

Nyilatkozom arról, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését a bíróságon nem kezdeményeztem, továbbá hozzájárulok személyes adataim nyilvánosságra hozatalához.

Az alapjogsértés a bírói döntést befolyásolta.

I.

A Kúria a teljes kölcsönszerződés érvénytelenségére vonatkozóan tett, rHpt. 213. § (1) bekezdés b) pontjára alapított érvénytelenségi kifogásom felülvizsgálatban történt vizsgálatát ítélete (33) bekezdésében kifejtettek szerint **mellőzte**, mivel álláspontja szerint az érvénytelenségi kifogást elutasító rendelkezését a fellebbezésben nem támadtam, így felülvizsgálat e körben az rPp. 271.§ (1) bekezdés a) pontja alapján kizárt. A támadott ítélet nem tér ki arra a tényre, hogy a rHpt. 213.

§ (1) bekezdés d) pontja szerinti érvénytelenségi kifogásunkat kizárólag a Kúria előtti eljárás során terjesztettük elő, így ezen pont vonatkozásában – megítélésünk szerint - nem hivatkozhatott volna a rPp. 271. § (1) bekezdés a) pontjára, mivel az elsőfokú eljárásban nem emelkedett jogerőre az erről szóló ítéleti rendelkezés.

Álláspontom szerint a Kúria a fenti jogértelmezéssel az rHpt. 213. (1) bekezdése b) és d) pontja, továbbá az rPtk. 200. § rendelkezése értelmezése, illetve az rPp. 271. § (1) bekezdés a) pontjának során az Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezési keretéből - a nyilvánvaló, elsőfokú eljárásban már kifejezetten hivatkozott érvénytelenségi kifogás felülvizsgálat körében való mellőzésével - kilépett, ezzel - az Alaptörvény 28. cikkének sérelmén keresztül - megsértve az Alaptörvény XXVIII. cikket.

A Kúria jelen ügyre is alkalmazandó 2/2010. PK véleményének 4a. és 4.b. pontja szerint a bíróságnak – a peres felek által szolgáltatott peranyag korlátai között - a nyilvánvaló érvénytelenséget észlelni kell, a vélemény 4b. pontja ezt a kötelezettséget a másodfokú bíróságnak is feladatává teszi. A másodfokú bíróság a teljes kölcsönszerződés rHpt. 213. § b) és d) pontja szerinti érvénytelenségét hivatalból kellett volna észlelnie, hiszen arra alperesként kifejezetten hivatkoztam, a Kúriának az érvénytelenséget szintén, mint nyilvánvalót kellett volna észlelnie, továbbá ítélezése során figyelembe vennie, különös figyelemmel arra, hogy bár a felülvizsgálati eljárásban az rHpt. 213. § b) és d) pont szerinti érvénytelenségi okokra egyaránt hivatkoztam, azonban a b) pont szerinti érvénytelenség tekintetében a Kúria a felülvizsgálhatóság kizártságát szögezte le a fellebbezésből való mellőzöttség okán, **míg a d) pont szerinti érvénytelenség kérdésében, bár érvénytelenségi kifogásom részét képezte – ésszerű ok nélkül - még állást sem foglalt!**

Rögzítendő, hogy annak ellenére nem foglalt állást a Kúria az r.Hpt. 213. § d) pontja szerinti érvénytelenségről, hogy az ezzel kapcsolatos kifogásomat jogi képviselőm a Kúria tanácsa előtt szóban is előadta.

Az érvénytelenség észlelésének elmaradása alapvető eljárási jogaim gyakorlására kihatott, ugyanis érvénytelenségi kifogásom befogadása esetén nem a szakértő szerinti elszámolás, hanem az általam nyújtott elszámolás lett volna alkalmazható, ami felperes pervesztését eredményezte volna.

Az Alkotmánybíróság kimondta 20/2017. (VII. 18.) AB határozatában, hogy egy jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, ami pedig végeredményben alaptörvény-ellenességet is eredményez, továbbá a 3026/2015. (II. 9.) AB határozatában azt is, hogy a jogértelmezés nem válhat a jogalkalmazó szerv önkényes, szubjektív döntésének eszközévé. Ezért az eljáró bíróságok a r.Hpt. 213. (1) bekezdése d) pontját, továbbá az r. Ptk. 200. § rendelkezését, illetve az r.Pp. 271. § (1) bekezdés a) pontját az Alaptörvény 28. cikkét és XXVIII. cikkét sértő módon értelmezték terhemre. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból következik a bírósághoz fordulás joga is, amely eljárásban a felek az eljárás alakítói nem pusztán tárgyai, elszenvedői. Ezen jogosultságból pedig az is következik, hogy az eljáró bíróságok döntéseiket megindokolják. Jelen ügyben azonban ez álláspontom szerint nem érvényesült, mivel a Kúria végzésében nem foglalkozott a részemről az rHpt. 213. § (d) pontja szerinti felülvizsgálati okkal, így e tekintetben felülvizsgálati kérelmem elbírálatlan maradt.

Másrészt, jogorvoslathoz fűződő jogom sérült az érvénytelenség felülvizsgálati eljárásban való mellőzésével. Mind az rHpt. 213. § b) pont, mind ugyanezen § d) pont szerinti érvénytelenségi okot a Kúriának akár hivatalból, a perbeli szerződés nyilvánvaló semmisége okán, mind pedig a perféli előadásom okán figyelembe kellett volna vennie. Ennek okán a Kúria az rPp. 271. § (1) bekezdését álláspontom szerint alaptörvényellenesen alkalmazta, amikor annak rendelkezéseire tekintettel tagadta meg a felülvizsgálatot a b) pont szerinti érvénytelenség kérdésében, továbbá - egyértelmű módon - **nem merítette ki a felülvizsgálati kérelmet** az rHpt. 213. (1) bekezdése d) pont szerinti érvénytelenség kérdésében, mely a tisztességes eljárásba ütközés mellett a jogorvoslati jog elvonásával járó alapjogi sérelem megállapítására is alapot ad.

Mindezek következtében a Kúria az rHpt. 213 § (1) bekezdése b, és d) pontja, illetve az rPtk. 200. § és 234. § rendelkezéseinek az Alaptörvény 28. cikkébe ütköző módon való alkalmazásával megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés szerinti, tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz fűződő alapjogaimat.

Az Alkotmánybíróság kimondta 20/2017. (VII. 18.) AB határozatában, hogy egy jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, ami pedig végeredményben alaptörvény-ellenességet is eredményez:

„A bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével.”

Hasonló érvelés jelenik meg a 3026/2015. (II. 9.) AB határozatban is:

„A jogállamiság elvéből, követelményéből az is következik, hogy a jogértelmezés nem válhat a jogalkalmazó szerv önkényes, szubjektív döntésének eszközévé.”

Mindezekre tekintettel az eljáró bíróságok a r. Hpt. 213. (1) bekezdése d) pontját, továbbá az r. Ptk. 200. § rendelkezését, illetve az r. Pp. 271. § (1) bekezdés a) pontját az Alaptörvény 28. cikkét és XXVIII. cikkét sértő módon értelmezték terhemre. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból következik a bírósághoz fordulás joga is, amely eljárásban a felek az eljárás alakítói nem pusztán tárgyai, elszenvedői. Ezen jogosultságból pedig az is következik, hogy az eljáró bíróságok döntéseiket megindokolják. Jelen ügyben azonban ez álláspontom szerint nem érvényesült, mivel a Kúria határozatában nem foglalkozott a részemről az rHpt. 213. § (d) pontja szerinti felülvizsgálati okkal, így e tekintetben felülvizsgálati kérelmem elbírálatlan maradt.

A Kúria támadott ítéletében nem fogadta el azon érvelésemet, hogy a perbeli gépjárműre vonatkozóan a vételi jog gyakorlója együttműködési kötelezettségét nem szegte meg, így a gépjármű elővételi jog gyakorlaskor fennálló értékét érvényesített követelésében be kellett volna tudni.

Az Alaptörvény 28. cikke (amely a XXVIII. cikk sérelme körében különös jelentőséggel bír) szerint a jogszabály értelmezésénél abból kell kiindulni, hogy a jogszabály a közjóra irányul továbbá gazdaságos és erkölcsös célt szolgál.

Nem lehet figyelmen kívül hagyni a jogviszony megítélése körében azt a körülményt, hogy a perbeli kölcsönszerződést fogyasztóként kötöttem, így jogaim és kötelességeim teljesítése, ideértve felek együttműködési kötelezettségének minősége, teljesítése vizsgálatának szempontjait is.

Fogyasztóként mind információs aszimmetria, mind érdekérvényesítési aszimmetria jellemzi a fogyasztói kölcsönszerződések világát, ez uralta a felperessel kötött fogyasztói kölcsönszerződésemet is. A gépjármű vételi jog jogosultjának való kiadása, a vételi jog jogosultjával való együttműködésem minősége szempontjából azt kellett volna a Kúriának – és a megelőzően eljáró bíróságoknak – vizsgálnia, hogy a vételi jog jogosultja, illetve én a fogyasztói kölcsönszerződésekre vonatkoztatott általános szerződéses együttműködési kötelezettséget gyakoroltam-e, vagy sem, nem lett volna elégséges erre vonatkozóan felperesi jogelődhez 2009. április 27. napján kelt levelem, illetve 2009. június 2. napján kelt levelem tartalmának nyilatkozattartama értékelése.

A vételi jog gyakorlására irányadó rPtk. 365. § szerint valóban köteles voltam a gépjárművet birtokba adni, azonban figyelembe kellett volna az rPtk. 278. § azon szabályát is, hogy a szolgáltatás nyújtására a kötelezett ellenkező megállapodás hiányában lakóhelyén köteles.

A felperes, annak jogelődje gépjárműre vonatkozóan fogyasztói kölcsön folyósításával, továbbá gépjárműre nézve vételi jogot üzletszerűen gyakorló gazdasági szereplőnek minősül. Ilyen minőségükben a gépjármű elszállítására, átvételére infrastruktúrát (szállítószemélyzet, szállítógépjármű) működtet, mely eszközpark és személyzet a vételi jog gyakorlásával érintett gépjárművek elszállítását, azokat az üzleti forgalomba majd visszajuttató kereskedőkhöz való elszállítását célozza.

Én, mint fogyasztó a hosszú ideje lábon álló, már nem üzemképes gépjármű beszállítására nem voltam képes, de köteles sem, nyilvánvaló, hogy a vételi jog jogosultjának elsődleges érdeke, hogy ha már jogát gyakorolja, birtokot, végső soron pedig a gépjárművön tulajdont szerezzen.

Ebből eredően, a vételi jog jogosultjának napi rutinja volt a gépjármű elszállításában, a gépjármű tárolási helyének általam való – nem vitatottan megtörtént - közlését követően elvárható lett volna törvényes együttműködési kötelezettsége körében a gépjármű elszállítása birtokból.

Mivel a gépjármű birtokát felajánlottam, a gépjárművet az rPtk. 278.§ szerint is – különös tekintettel arra, hogy a perbeli kölcsönszerzőséhez kapcsolódó ÁSZF érvénytelensége a bíróságok által is elismert volt - lakóhelyem lettem volna köteles szolgáltatni.

A vételi jog jogosultja azonban saját érdekeit követve nem cselekedett, nem vitte el birtokomból a gépjárművet, saját felróható magatartása miatt nem szerzett tulajdont a gépjárművön, így felperessel való elszámolásban a vételi jog gyakorlójának felperes terhére eső magatartása folytán nem lehetett a gépjármű forgalmi értékét figyelembe venni.

Mindezeknél fogva a Kúria az rPtk. 117. (2) bekezdésének, rPtk. 278. (1) és rPtk. 365 (1) bekezdéseinek Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezési keretéből – a fogyasztói jogviszony fogyasztót terhelő erőaszimmetriájának figyelmen kívül hagyásával - kilépett, ezzel a fogyasztói szerződésből engem eredő együttműködési kötelezettség lényeges tartalmát, illetve annak általam való megsértését tévesen, az Alaptörvény M) cikk 2) bekezdése sérelmével járt el.

Az Alkotmánybíróság kimondta 20/2017. (VII. 18.) AB határozatában, hogy egy jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, ami pedig végeredményben alaptörvény-ellenességet is eredményez, továbbá a 3026/2015. (II. 9.) AB határozatában azt is, hogy a jogértelmezés nem válhat a jogalkalmazó szerv önkényes, szubjektív döntésének eszközévé. Ezért az eljáró bíróságok az rPtk. 117. (2) bekezdését, rPtk. 278. (1) és rPtk. 365 (1) bekezdéseit, a r. Hpt. 213. (1) bekezdése d) pontját, továbbá az r.Ptk. 200. § rendelkezését, illetve az r. az Alaptörvény 28. cikkét és M) Cikkének 2) bekezdését sértő módon értelmezték terhemre.

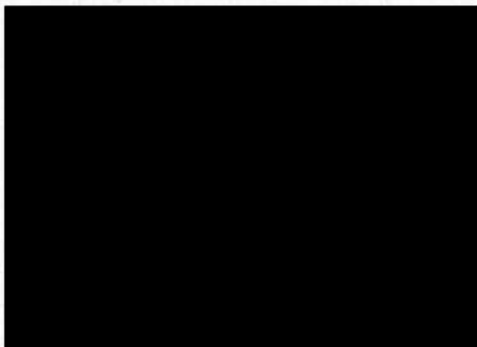
Budapest, 2022. 04. 25.

Tisztelettel:

Kovács József

alperes

Képviseli:

Dr. Babits András

ügyvéd